

Plastică medievală

Ion Minulescu

Plouase...

Și șoseaua-n vale
Încercuia ca un inel
Donjonul vechiului castel,
Împodobit cu sfinți de piatră,
Cu seniori și cu vasali,
Cu cerbi goniți de câini ce latră
Și-ntregul fast al vieții feudale
Cu castelanii ei medievali...

Deși ne cunoașteam de-atâția ani,
Noi, totuși, parcă nu ne cunoașteam.
Ca ne priveam (nu știu de ce) cu ochi dușmani...

Dar în donjonul vechiului castel
În care ne urcasem numai noi,
Fantoma unui cavaler în zale de oțel
Ne-a strâns deodată-n brațe pe-amândoi,
Și-un zgomot de metal ne-a deșteptat
Exact în clipa când ne sărutam
(Ca-ntr-un tablou)
În rama ferestrei fără geam,
Dar cu zăbrele strâmbe și vechi de fier forjat.

Azi plouă iar la Bran...
Ce zici?...
Nu vrei să revedem șoseaua udă,
Donjonul cu ferestre mici
Și cavaleru-n zale de oțel
Ce-așteaptă dornic să ne mai audă
Bătând în poarta vechiului castel?...